

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111241895
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5111241895.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, ul. Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Údernícka č. 5, proti odporcovi: M. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., ul. A. č. XXXX/X, o zaplatenie sumy 672,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/82/2012-48 zo dňa 10. októbra 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č. k. 7C/82/2012-48 zo dňa 10. 10. 2012 Okresný súd Žilina návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním, z ktorého mal preukázané, že: „...medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dňa 22. 12. 2004 uzavretá zmluva o bežnom účte, ktorá bola zmenená zmluvou o bežnom účte zo dňa 16. 09. 2005. Ďalej mal preukázané, že medzi účastníkmi bola na základe žiadosti odporcu o poskytnutie kontokorentného úveru uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní. V konaní však nebolo preukázané, že na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca odporcovi peňažné prostriedky, teda že odporca využil povolené prečerpanie na účte, prípadne že sa dostal do nepovoleného prečerpania. Taktiež neboli preukázané tvrdenia navrhovateľa o tom, že odporca si neplnil splátky úveru riadne a včas. Z navrhovateľom predložených dôkazov nie je zrejmé, ako odporca plnil, resp. neplnil svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy o úvere, v akých splátkach, či v lehote splatnosti, alebo sa dostal do omeškania. Navrhovateľ v zmysle § 79 (Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“) uviedol, čoho sa svojim návrhom domáha, avšak pokiaľ sa týka požadovaného nároku len poukázal na priložený listinný dôkaz - prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej však vôbec nebolo zrejmé, či navrhovateľom požadovaný nárok je dôvodný. Tento nárok nešpecifikoval, neuviedol, ako dospel k výpočtu uplatňovanej sumy. Okresný súd poukázal na to, že je právom navrhovateľa rozhodovať o tom, aký procesný materiál súdu dodá, pričom po preskúmaní žalobného návrhu a listinných dôkazov mal za to, že navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o dôvodnosti žalobným návrhom uplatňovanej sumy.

Uvedené konanie je konaním návrhovým, a preto bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oprávnenosť jej žaloby. Sporové konanie je ovládané zásadou prejednávou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania (§ 120 ods. 1 O. s. p.). Nesplnenie tejto povinnosti je pravidelne sankcionované rozhodnutím, ktoré vyznieva nepriaznivo pre účastníka, ktorý tzv. dôkazné bremeno neuniesol. Súd vychádza predovšetkým z výsledkov dokazovania navrhnutého účastníkmi. Iné než účastníkmi navrhnuté dôkazy má možnosť v sporovom konaní vykonať len za splnenia zákonom stanovených podmienok, v zásade to však nie je jeho povinnosťou. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. Odporca ako úspešný účastník by mal právo na náhradu trov konania. Nakoľko si však ich náhradu neuplatnil, súd rozhodol o trovách konania tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozsudku...“.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytykal nedostatočne zistený skutkový stav veci, ako aj jej nesprávne právne posúdenie. V ďalších podrobnostiach poukázal na znenie ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 504 Obchodného zákonníka mal za to, že účastníci konania preukázateľne uzatvorili zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa zriadil odporcovi účet a vydal odporcovi debetnú platobnú kartu na vykonávanie bezhotovostných a hotovostných platobných operácií. Zároveň bol odporcovi na číslo bežného účtu poskytnutý kontokorentný úver s výškou úverového limitu 10.000,- Sk. Nakoľko odporca využil povolené prečerpanie na účte, avšak splátky úveru neuhradil riadne a včas dostal sa do nepovoleného prečerpania zo strany právneho predchodcu navrhovateľa - postupcu Všeobecná úverová banka, a.s., došlo k ukončeniu zmluvy. Ku dňu postúpenia pohľadávky z postupcu na navrhovateľa vyčíslil postupca dlžnú sumu vo výške 672,46 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 389,05 Eur a úroku z omeškania 283,41 Eur. K preukázaniu dlžnej sumy navrhovateľ predložil výpis z bankovej knihy s názvom Vyčíslenie pohľadávky z úveru, pričom tento listinný dôkaz je generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Podľa § 172 ods. 1 O. s. p. účinného dňom 31. 08. 2003 bolo možné vydať platobný rozkaz, ktorý priznával právo na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá sa opiera o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu. Úmyslom zákonodarcu po novele, ktorou bolo toto ustanovenie vypustené bolo predísť prípadnému zvýhodňovaniu peňažných ústavov v pozícii veriteľov a nie znížiť výpovednú a dôkaznú hodnotu tohto dokladu. Predmetný doklad je relevantným dôkazom na preukázanie dlžnej sumy, nakoľko je vyhotovovaný bankovým systémom, ktorým nie je možné fyzicky ovplyvniť a taktiež nie je možné zasiahnuť do jeho výpočtov a vykonávaných operácií a k jeho podrobnému zdôvodneniu by bolo potrebné vyjadrenie experta v oblasti bankovníctva a bankových systémov. Zároveň odvolateľ poukázal na skutočnosť, že okresný súd ho nevyzval na bližšie preukázanie dlžnej sumy, preto sa domnieval, že predložený výpis z bankového systému je pre súd dostatočným spôsobom na preukázanie výšky dlžnej sumy. Na základe toho navrhovateľ súhlasil s rozhodnutím veci v zmysle § 115a O. s. p. Okresný súd počas konania nevyjadril pochybnosti o oprávnenosti nároku navrhovateľa, neuviedol, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, čím navrhovateľ nemohol produkovať konkrétne dôkazy na unesenie dôkazného bremena. Navrhovateľ vyslovil názor, že svoj nárok preukázal dostatočným spôsobom, a to výpisom z bankového systému. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. 05. 2011, sp. zn. 26CoP/51/2011 podľa ktorého, ak by súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 118 ods. 2 O. s. p. a uvedenú skutočnosť v príslušnom štádiu konania prezentoval pred účastníkom za pre súd spornú, bol by vytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by ju vyvrátili alebo potvrdili. Tým, že okresný súd túto povinnosť zanedbal v konečnom dôsledku odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, pretože tento nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom prvého stupňa ako spornej a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere. V závere podaného odvolania navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že v rozhodnutí okresného súdu absentuje zásada spravodlivosti, keďže navrhovateľ resp. jeho právny predchodca si splnil svoju zmluvnú povinnosť, poskytol pre potreby odporcu úver, pričom odporca si svoje povinnosti neplnil, v dôsledku čoho navrhovateľovi poskytnuté finančné prostriedky neboli vrátené.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1, 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu, osobitne s navrhovateľom označenými dôkazmi dospel odvolací súd k záveru, že prvostupňový súd rozhodol vo veci predčasne, keďže vec nesprávne právne posúdil, z ktorého dôvodu tiež nedostatočne zistil skutkový stav veci. V preskúmanom prípade sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou odvolateľa, že ním predložené listinné dôkazy (č. I. 6 až 27 spisu) sú dostatočne relevantnými na preukázanie výšky žalovanej sumy za stavu, kedy okresný súd navrhovateľa nevyzval na jej bližšiu špecifikáciu, nepostupoval v súlade s § 118 ods. 2 O. s. p. a neprezentoval, ktoré významné skutkové tvrdenia zostali medzi účastníkmi sporné (viď. zápisnica o pojednávaní zo dňa 10. 10. 2012 - č. I. 46 spisu). Odvolateľ tiež správne podotkol, že v rozhodnutí okresného súdu absentuje zásada spravodlivosti, keď pri absolútnej nečinnosti odporcu, ktorý sám výšku žalovanej sumy nerozporoval konštatoval v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi zo spisového materiálu, že neuniesol dôkazné bremeno.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1,2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí o veci prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne aj o náhrade trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.